

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 030594 22 Uvp
Banjaluka, 28.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Zdravke Čučak, u upravnom sporu po tužbi PZ „K.“ p.o. B. (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa punomoćnik V.C., advokat iz B., protiv rješenja broj ... od 5.3.2020. godine tuženog Ministarstva..., u predmetu pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 030594 21 U od 2.2.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.10.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem obustavljen je postupak i obavezan tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50 KM u roku od 30 dana od dana prijema rješenja, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev odbijen.

U obrazloženju tog rješenja sud navodi da je tužilac dana 6.12.2021. godine pokrenuo upravni spor zbog „ćutanja administracije“ na osnovu odredbe člana 8., u vezi sa članom 17. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu ZUS), jer tuženi u zakonom propisanom roku nije odlučio o njegovoj žalbi od 13.9.2021. godine izjavljenoj protiv rješenja Ministarstva..., Agencije ... broj ... od 26.8.2021. godine. Kako je podneskom od 31.12.2021. godine tužilac obavijestio sud da je tuženi dana 17.12.2021. godine riješio po predmetnoj žalbi i da povlači tužbu, to je na osnovu odredbe člana 20. ZUS, sud obustavio predmetni postupak, a temeljem odredbe člana 49a. istog Zakona, tuženog obavezao da tužiocu nadoknadi troškove prouzrokovane vođenjem ovog spora.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje rješenja tuženi pobija njegovu zakonitost navodeći da su ga objektivne okolnosti spriječile da postupi u propisanom roku, ali da taj period nije dužeg trajanja, niti je vezano za subjektivne okolnosti koje bi ukazivale na nesavjestan rad službenih lica. Nacrt rješenja po žalbi tužioca pripremljen je u zakonom propisanom roku, ali nakon te pripreme, obrađivač predmeta je zbog bolesti bio odsutan i nije bio u mogućnosti da preduzme korake nakon izrade nacrta rješenja. Nadalje, kod činjenice da je rješenjem od 17.12.2021. godine odbijena žalba tužioca, ne može se reći da je neko od njegovih prava povrijeđeno, da je zbog toga pretrpio štetu i da je u ovoj upravnoj stvari postojao pravni interes za podnošenje tužbe, iz kojeg razloga nije opravdano ni tužiocu dosuditi troškove upravnog spora. Pored toga, nejasno je ko je tuženi, a ko tužilac u ovoj

upravno–sudskoj stvari, a i izreka pobijane presude je nepotpuna, jer ne sadrži odrednice za postupanje prilikom uplate dosuđenog novčanog iznosa advokatu (naziv banke i broj računa subjekta kojem se ima izvršiti plaćanje troškova), niti je iz obrazloženja vidljivo da je u spis priložena punomoć kojom je ovlašten punomoćnik da traži naknadu troškova postupka. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijano rješenje ukine ili preinači u dijelu koji se odnosi na troškove postupka.

Tužilac nije dostavio odgovor na dostavljeni zahtjev tuženog.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje i cjelokupne spise predmetne upravne stvari na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema stanju spisa ovog predmeta proizilazi da je tužilac dana 13.9.2021. godine izjavio žalbu protiv rješenja Agencije... od 26.8.2021. godine, ali kako tuženi nije odlučio o toj žalbi u roku od 60 dana, to je tužilac dana 16.11.2021. godine tuženom uputio zahtjev za to odlučivanje ostavljajući mu dodatni rok od 15 dana, pa kako o žalbi nije odlučeno ni po proteku tog roka, sudu je podnesena predmetna tužba. Podneskom od 31.12.2021. godine tužilac je obavijestio sud da je tuženi odlučio o žalbi rješenjem broj 12.02.1.059-2237/21 od 17.12.2021. godine, iz kojeg razloga povlači tužbu, ali da traži naknadu troškova upravnog spora, jer je tuženi donio drugostepeno rješenje nakon podnošenja predmetne tužbe

Kod takvog stanja činjenica, pravilno je pobijanim rješenjem postupak obustavljen i tuženi obavezan da tužiocu plati troškove upravnog spora temeljem odredbe člana 49. i 49a ZUS.

Tuženi zahtjevom pobija presudu u dijelu odluke o troškovima postupka smatrajući da je do prekoračenja roka za odluku o žalbi došlo iz objektivnih razloga, a kod činjenice da je ta žalba odbijena, za tužioca nije nastupila bilo kakva šteta.

Odredba člana 49. ZUS propisuje da su troškovi u upravnim sporovima izdaci učinjeni povodom upravnog spora od njegovog pokretanja do završetka (stav 1). Troškovi postupka obuhvataju nagradu za rad advokata i drugih lica kojima Zakon o parničnom postupku priznaje pravo na nagradu (stav 3). Sud odlukom kojom okončava postupak u upravnom sporu odlučuje ko snosi troškove postupka i koliko oni iznose (stav 4). Odredba člana 49a. stav 1. ZUS propisuje da stranka koja izgubi spor dužna je da protivnoj stranki nadokandi troškove spora.

U konkretnom slučaju tužilac je podnio tužbu zbog nedonošenja drugostepenog rješenja po njegovoj žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, pa kako tuženi ne spori da je protekom zakonom predviđenih rokova, a nakon podnošenja tužbe, riješio o toj žalbi, to se ukazuje da je tužba bila opravdana. Kako je tužbu za tužioca sastavio i podnio punomoćnik iz reda advokata, to je i za troškove sastava te tužbe koje je nižestepeni sud obračunao prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05), pravilno tuženi obavezan da ih nadoknadi tužiocu.

Bez osnova je pozivanje tuženog na objektivne okolnosti propuštanja roka za donošenje odluke o žalbi tužioca, jer ispunjenost uslova za usvajanje tužbe zbog

„ćutanja administracije“ temeljem odredbe člana 17 ZUS, je vezano isključivo za propuštanje rokova, pa činjenica da je obrađivač predmeta bio bolestan, ne utiče na osnovanost takve tužbe, niti na pravo tužioca da zahtijeva naknadu troškova sastava i podnošenja tužbe u slučaju kada tuženi odluku po žalbi donese protekom zakonom predviđenog roka. Bez osnova je tvrdnja i o nerazumljivosti izreke nižestepene odluke u odnosu na troškove, jer iz uvida jasno proizilazi ko su stranke, odnosno ko je u ovom upravnom sporu tužilac, a ko tuženi. Prema odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, obavezan je tuženi da nadoknadi troškove upravnog spora tužiocu, kao stranci u tom sporu, a ne njegovom punomoćniku, pa u takvoj situaciji nije potrebno da punomoćnik dostavlja punomoć iz koje bi proizilazilo da je ovlašten da primi troškove na tačno određen račun koji se vodi u određenoj banci.

Kod takvog stanja stvari, u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, iz kojeg razloga se zahtjev tuženog odbija na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić